

Bijbelstudie Centrum:  
"DE BOODSCHAP VAN HET KRUIS"

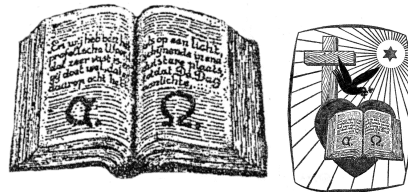
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen  
namens het Bijbelstudie Centrum  
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken  
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

**2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".**

We willen vandaag nadenken en bestuderen de boodschap van het kruis en daarom lezen wij met elkaar de tekst uit het Woord van God en wel **Efeze 1:3-14** *"Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.*

*En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade, welke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten, in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil, opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd.*

*In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid".*

Wat de Heer als de kern van deze overdenking heeft gegeven, vindt u in **1 Cor. 2:2** *"Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd"*. En ook in **Gal. 6:14** *"Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus"*.

Tenslotte in **Gal. 1:10** *"Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn"*.

Het gaat hier om de boodschap van het kruis, voor sommigen van ons misschien heel bekend, maar ik geloof, dat degene, die de boodschap van het kruis eenmaal geproefd heeft in zijn/haar leven, die boodschap altijd weer zal willen horen, want daarop is ons hele leven gebaseerd.

Daarom heb ik ook volledige vrijmoedigheid om dingen te zeggen, die u misschien overbekend in de oren klinken.

Eerst wil ik nog even terugkomen op **Gal. 1:10**, waar we lezen: *"Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn"*. Als God door één mens Zijn Woord laat spreken, moet u nooit die mens daarvoor bedanken. Dat zou ik u dringend willen vragen, al gebeurt het met nog zulke goede bedoelingen.

Goede bedoelingen worden al te vaak door de boze gebruikt. Petrus b.v. nam met heel goede bedoelingen het zwaard, maar de Heer Jezus zegt *"steek dat zwaard weg"*! Toen de Heer Jezus sprak over al het lijden dat over Hem zou komen, heeft Petrus met heel goede bedoelingen gezegd: *"dat verhoede God"*! Maar de Heer Jezus antwoordt met: *"Ga achter Mij, satan"*!

**Daarom vraag ik u zeer dringend om nooit een broeder te bedanken voor de prediking die hij gebracht heeft.**

In het gedeelte uit **Ef. 1:3-4** dat we gelezen hebben heeft God driemaal het doel weergegeven, waarom Hij ons verlost heeft. Als je mensen vraagt: waarom ben je verlost, dan krijg je heel verschillende antwoorden. *"De Heer Jezus wil mij het eeuwige leven geven"* en *"de Heer Jezus wilde mij genadig zijn"*. Dat is allemaal wel waar, maar het is maar voor een deel waar. Het werkelijke doel staat tot driemaal in dit gedeelte vermeld.

De eerste keer in **vers 6** *"tot lof van de heerlijkheid zijner genade"*. De beide andere keren staan in de **verzen 12 en 14** *"tot lof van zijner heerlijkheid"*. God heeft Zich een volk verlost tot lof van Zijn heerlijkheid.

God had u en mij niet nodig. U kent de geschiedenis uit het Nieuwe Testament, waar de Heer Jezus wordt toegezongen door kinderen. De Farizeeën ergeren zich daar verschrikkelijk aan; ze kunnen het niet hebben en zeggen tegen de Heer Jezus: "zegt u daar toch eens wat van! Laten ze hun mond toch houden"! En wat zegt de Heer Jezus? "Indien deze zwegen, zouden de stenen roepen".

Dat is voor God niet te moeilijk, maar Hij heeft het anders gewild. God heeft u en mij uitgekozen om Zijn lof te verkondigen. Het zou voor de almachtige God eenvoudig geweest zijn om straatstenen te gebruiken, daarvoor had Hij Zijn Zoon niet hoeven te geven. Maar om ons, van Godloochenaars tot Godlovers te maken, daarvoor moest Hij Zijn Zoon geven en dat vind ik toch zo'n groot wonder!

Vindt u het geen wonder, dat God met inzet van alles wat Hij had, u van een Godloochenaar een Godlover maakte? Dat is Zijn doel en hoewel Hij het niet hoefde, heeft Hij ook mij in zijn doel betrokken. Ik kan Hem er niet genoeg voor danken!

Maar hoe doet God dat? Hoe kan God van een Godloochenaar, een Godlover maken? Dat was een ontzaglijk moeilijke weg; dat kon Hij alleen maar in de Heer Jezus. En daarom staat er in dit Bijbelgedeelte ook acht keer "in Hem".

Alleen in de Heer Jezus wordt u een Godlover. Ik kan, als zondig mens, van mijzelf God niet loven, met al mijn goede bedoelingen nog niet. Al lag ik uren op de knieën. Als God mij niet verandert, als God niet Zijn leven in mij plant, wordt het niets, al doe ik nog zo m'n best.

Ik moet straks proberen u aan te tonen, hoe mensen zich met de beste bedoelingen hebben ingezet voor God en toch geen Godlovers werden. Wij denken, dat God onze goede bedoelingen wel genoeg vindt, maar mijn goede bedoelingen moeten net zo goed aan het kruis als de rest van mij. Mijn allerbeste bedoelingen zijn nog niet goed genoeg. Ik wil proberen u dit "in Hem" te verklaren; het is een geweldige rijkdom dat daar geschreven staat.

Het eerste "in Hem" staat in vers 3: "die ons met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten (het hemelse) gezegend heeft in Christus". Denkt u er goed om: in Christus, nooit buiten Hem.

De tweede keer vindt u ook in vers 4 "in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld".

De derde keer staat in vers 5 "als zonen van Hem aangenomen door Jezus Christus". ("door" is hier hetzelfde als "in")

De vierde keer vinden we in vers 6 "Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde".

In vers 7 leest u het de vijfde keer "in Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed".

De zesde maal staat in vers 10 "al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten".

Voor de zevende maal vindt u het vermeld in vers 11 "in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen" en de achtste keer in vers 13 "in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte".

Denkt u er maar heel dikwijls over na, wat wij in de Heer Jezus ontvangen hebben! Er staat een enorme rijkdom in dat korte stukje.

Maar wanneer ben ik "in Hem"? Hoe is een leven zonder God? Dat moet u maar eens nalezen in Rom. 1:18-32. Daar gaan we nu niet over spreken.

Er zijn veel mensen die zeggen: "ik leef toch voor God, dan is het toch goed"? Ziet u het? Ziet u dat er verschil is tussen het leven in Hem en het leven voor Hem? Wat gebeurt er dan met mijn zelfleven, met mijn "ik", mijn vlees, mijn oude mens? In het vlees zitten de hartstochten en begeerten. Als je zonder God leeft, komt alle vuiligheid boven. Er is dus een leven zonder God, maar ook een leven voor God en een leven in God. En er is ook nog een vermenging van de laatste mogelijkheden.

Eerst: het leven voor God.

Ik geef u maar een voorbeeld, daar hebben we dan ook genoeg aan: Paulus. Hij heeft het allemaal door gemaakt en daarom kan hij het ook het beste weergeven. Door Gods genade kon hij weergeven wat **"een leven voor God"** betekent.

In **Hand. 22:3-7** geeft Paulus in zijn toespraak tot de Joden weer, hoe zijn leven was, voordat de Heer Jezus hem ontmoette.

**"Ik ben een Jood, te Tarsus in Cilicië geboren, doch in deze stad opgevoed, aan de voeten van Gamaliël opgeleid met nauwgezette inachtneming van de wet onzer vaders, een ijveraar voor God evenals gij allen heden zijt.**

**En ik heb deze weg ten dode toe vervolgd door mannen en vrouwen in boeien te slaan en gevangen te zetten, gelijk ook de hogepriester van mij getuigen kan en de gehele Raad der oudsten, van wie ik ook met brieven aan de broeders naar Damascus gereisd ben, om ook hen, die daar waren, geboeid naar Jeruzalem te brengen, opdat zij gestraft zouden worden.**

**Maar het gebeurde mij, toen ik op mijn reis dicht bij Damascus gekomen was, dat plotseling omstreeks de middag uit de hemel een fel licht mij omstraalde".**

Had Paulus slechte bedoelingen? Je zou kunnen zeggen: hij had de allerbeste bedoelingen, hij was veel ijveriger dan de meeste Joden. In **Hand. 26** vanaf **vers 4** zegt Paulus in zijn toespraak tot Agripas: **"Mijn leven dan van jongsaf, dat ik van den beginne aan geleid heb onder mijn volk en te Jeruzalem, kennen alle Joden, daar zij sedert lange tijd van mij weten, indien zij het slechts willen getuigen, dat ik naar de meest nauwgezette partij van onze godsdienst, als Farizeeër, geleefd heb.**

Had hij een ijver voor God? Ik denk meer dan één van ons! **Vers 9-11 "Ik voor mij was tot de slotsom gekomen, dat ik tegen de naam van Jezus, de Nazoreeër, fel moest optreden, wat ik dan ook gedaan heb te Jeruzalem; en ik heb vele van de heiligen in gevangenschappen opgesloten, waartoe ik de macht van de overpriesters ontvangen had; en als zij zouden omgebracht worden, heb ik mijn stem eraan gegeven. En in alle synagogen trachtte ik hen dikwijls door toepassing van straffen tot lastering te dwingen en in tomeloze woede tegen hen heb ik hen vervolgd, tot zelfs in de buitenlandse steden".**

Dus Paulus ging zelfs naar het buitenland, want hij had een bijzondere ijver voor God; hij had er alles voor over. Zo ging hij ook naar Damascus Het was een leven voor God!

In **Fill. 3:6** zegt hij: **"naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk".**

Paulus had er alles voor over om God te dienen. Ik was ook zo'n mens, die alles en alles opzij wilde zetten, maar dan blijkt ineens, dat je op het verkeerde spoor bent. God spreekt tot je: **"je wilt alles voor Mij doen, maar nu wil Ik met jou spreken!"**

Wat geweldig, dat de Heer Jezus dat allemaal gezien heeft in dat leven van Paulus en dat Hij dan zegt: **"Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij"? Wie zijt gij, Here",** zegt Paulus en de Heer antwoordt: **"Ik ben Jezus, die gij vervolgt".** Ik denk, dat op dat ogenblik de wereld voor Paulus in elkaar stortte. Van alles, waarvoor hij geijverd had, van alles, waarvoor hij zijn best had gedaan, was niets meer over. . . . Hij was niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk blind. Hij was aan het eind gekomen. Alles, waarvoor hij geijverd had, bleek ineens waardeloos.

Hij had het toch voor God gedaan! Hoe moest hij verder? God laat hem rustig een beetje tot zichzelf komen. Hij brengt hem in die stille kamer. Er is geen mens meer om hem heen; al zijn vrienden zijn met één klap afgeschreven en nieuwe heeft hij (nog) niet. Het is donker in zijn hart en donker voor zijn ogen.

Maar, laat God zo iemand in de steek? Neen! Paulus hoorde de grote erbarming in de stem van Ananias, die hem van Godswege gestuurd was. En wat zei Ananias? **"Saul, broeder".**

Hij noemt de moordenaar van zijn broeders **"broeder"**. Ik denk, dat het als een lichtstraal in Saul's donkere hart is gekomen. Dat moet iets geweldigs voor hem zijn geweest, een zachte balsem op de rauwe wonden.

Ik wil nog wat verder ingaan op het leven voor God. Waarom was Saulus een man, die ijverde voor God? Waar kwam die enorme kracht vandaan om voor God te werken? Hij had waarschijnlijk meer zelf-discipline dan één van ons, om onberispelijk naar de wet te leven.

Daar moet je ook werkelijk alles voor opzij zetten. Er is een tegenstander van God, die op alle mogelijke manieren probeert de mens ervan te weerhouden om Godlover te worden.

Hij heeft daar maar één kans voor, op twee werkterreinen, n.l. ons hart en de wereld. De mens is gevallen en als zodanig een verdorven mens, ondanks al z'n goede bedoelingen, met al z'n ellende en zwakheid.

Het Woord van God zegt: **"*allen zijn afgeweken, niet één die Mij ernstig zoekt, allen zijn zij onnut geworden*".** Waardeloos voor God. En daar heeft de duivel zijn mogelijkheid. Die mens moet hij aanspreken. Hij kent ons precies en weet waar onze zwakke plekken zitten. Hij zal u misschien niet tot een moord verleiden, of tot hoererij, hoewel hij dat ook doet als hij er de kans toe krijgt.

Saulus wist hij te vangen op het punt van zijn ijver. IJver nota bene voor God! Zo intens gemeen is de boze, dat hij onze ijver voor God zelfs gaat gebruiken. En hoe kreeg hij Paulus te pakken! Een ander pakt hij op z'n eergevoel, weer een ander op z'n angst om door de mand te vallen. Voor dat we het weten, zijn we in zijn klauwen gevallen. Dat hele vlees van ons is de werkplaats van de duivel.

De duivel heeft nog een andere werkplaats en dat is de wereld. Ons hart en de wereld. Maar, zijn we eenmaal zo ver gekomen, dat we door genade hebben gezien dat we aan het eindpunt zijn gekomen, dat we van onszelf blind zijn, dan gaan we zien dat de Heer Jezus, door God gezonden, in deze wereld is gekomen om ons te verlossen. WAARVAN?

Van de Boze! Dat is echter nog niet genoeg want straks, als de Heer die boze duizend jaar gebonden heeft, zullen de mensen toch nog weer ongehoorzaam zijn. De Heer Jezus verlost niet alleen van de boze, maar ook van de macht van de zonde, die leeft in mijn eigen hart.

Hij moet mij verlossen van mijzelf, anders blijf ik een producent van onnutte en onvruchtbare zaken. Hoe Christelijk en vroom het ook kan lijken, in Gods oog is het waardeloos. God wil ons eigenlijk een spiegel voorhouden: Waar ben je nu mee bezig?

Paulus moest plotseling in die spiegel kijken: **"*Saul, waarom vervolg je Mij*"?** Als God ook ons de spiegel voorhoudt, kunnen we zien of wij bezig zijn ons in te zetten voor God of dat we door God worden ingezet. En dat is een groot verschil! Als we door God zijn ingezet, dan is dat **"*in Hem*"** en dat is het in Paulus latere leven geworden.

Ik wens onder u niets te weten dan Christus en die Gekruisigd. Paulus had wat om op te roemen. Hij was die Farizeeër uit dat Joodse geslacht, hij was een Benjaminit; hij had de Gemeente van Christus vervolgd. Maar alles wat hij had. Om als het ware op zijn vlees te kunnen roemen, acht hij drek en vuilnis, om Christus te leren kennen en die gekruisigd. Paulus maakte zich één met de Heer Jezus en ik wil proberen u duidelijk te maken wat dat betekent.

Wat gebeurt er het eerst, toen de Heer Jezus voor ons in die veroordelingsweg van het kruis ging? Het eerste was, dat de Heer Jezus verscheen voor de rechter Kajafas. Wat moet een rechter doen? Een rechter moet de bewijzen zien te leveren van de schuld of hij moet het tegendeel bewijzen.

Wat deed die rechter dus? Hij had allemaal mensen opgeroepen om te getuigen tegen de Heer Jezus en u weet wel wat daar over geschreven staat: zij konden het niet eens worden! Aan zo'n getuigenis hadden ze niets, dus moest Kajafas constateren: ik kan geen schuld in Hem vinden. Maar hij wilde het wel, hij wilde hoe dan ook de Heer Jezus veroordelen.

Pilatus, de heidense rechter, moest erkennen: **"*ik vind geen schuld in Hem*"**. Dat is een goddelijke uitspraak. Ik vind geen schuld in Hem. God kon in de Heer Jezus geen enkele schuld vinden.

Maar nu komt u in de verdachtenbank en u staat voor uw rechter. Paulus, een ijveraar voor God kwam voor de rechter, de Heer Jezus, te staan. En waarvan beschuldigt de Heer Jezus hem? Al jouw ijveren is niet voor Mij maar tegen Mij!

En als ik voor de rechterstoel van de Heer Jezus kom te staan, als het ware voor Gods aangezicht, dan zegt God: *"ik kan met jou niets beginnen, je schuld is geheel bewezen, het tegenbewijs kan ik niet leveren"*.

Ik heb een aanklager, satan en die weet echt wel wat hij doet; de satan weet wel hoe hij mij moet aanklagen en hij zal het zeker doen. Hij komt niet bij God aan met een aanklacht, waarvan hij het bewijs niet kan leveren. Hij weet, dat God rechtvaardig is.

En wat moet God dan zeggen? Hij/zij is de doods schuldig! Want als je maar op één punt de wet van God hebt overtreden, ben je de doods schuldig. Wie die veroordeling niet accepteert, kan God nooit behagen. Het begint met het "schuldig", dat God over ons moet uitspreken, in ons leven te aanvaarden. De Bijbel zegt, dat de Heilige Geest overtuigt van zonde en gerechtigheid en oordeel. De Heilige Geest vertelt u, dat u een zondaar bent, dat u de dood schuldig bent.

Wie dat niet accepteert in zijn leven, kan de Heer Jezus nooit of te nimmer bereiken. Daar begint het mee, met Gods veroordeling over ons uitgesproken. De Heer Jezus is onrechtvaardig beschuldigd. Maar in Gods ogen was die beschuldiging niet onrechtvaardig want God heeft al onze schuld op de Heer Jezus gelegd en Hem dus schuldig gemaakt!

Geen mens heeft de Heer Jezus veroordeeld, in feite heeft God dat Zelf gedaan. Geen mens heeft de Heer Jezus op het vloekhout gebracht, maar God Zelf is naar Golgotha gegaan om Zijn Zoon daar aan dat hout te spijkeren!

Toen Abraham zijn zoon Isaäk zou offeren, heeft die vader zelf dat kind genomen en het op het brandofferaltaar gelegd en vastgebonden. Zo heeft ook God de Vader Zelf Zijn Zoon geofferd. Het was **OM ONZE ZONDEN**, dat Hij dat moest doen. Zo heeft God Zelf ons, zondaren, in de Heer Jezus op het hout gebracht.

U moet echt niet denken, dat u zichzelf kunt kruisigen, geen mens kan dat, daar hebt u een Ander voor nodig. Als we ons één maken met de kruisiging, dan is dat niet genoeg. Toen Isaäk op het hout lag, heeft Abraham het mes genomen om zij eigen zoon te slachten; maar op dat ogenblik zei God: **"halt!"**

Toen God onze Heiland op het hout had gebracht, toen de Heer Jezus daar hing en Hij in de Godverlatenheid uitschreeuwde: **"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten"**, toen heeft God om mij te redden, niet geantwoord! God zweeg, Hij heeft Hem laten sterven.

De Heer Jezus is niet gestorven aan bloedverlies, lichamelijke pijn of verstikking, Hij stierf omdat God Zich van Hem terugtrok. Zijn Vader moest Zich van Hem afwenden want het Licht kan geen gemeenschap hebben met de duisternis!

God heeft in Zijn eigen Zoon onze schuld betaald, maar er zijn nog verschrikkelijk veel mensen, die dat niet weten, die nog steeds hun eigen leven gaan leven, met alle goede bedoelingen maar die halen niets uit!

Pas daar, waar ik accepteer, dat ik in Hem gestorven ben, kan de Heer Jezus leven te voorschijn komen.

Het gaat verder, hiermee is de zaak niet afgedaan. Het lichaam van de Heer Jezus is van het kruis genomen en ze hebben Hem begraven. *"Heer Jezus, ik wil één zijn met uw veroordeling, één zijn met uw dood; uw dood is mijn dood; ik wil ook één zijn met Uw begrafenis, daarom daal ik af in het watergraf. (Bijbelse doop) Ik dank u, dat ik één met U mag zijn, laat mijn ik maar nooit meer uit dat watergraf opstaan!"*

Dan is het nog niet afgelopen: Op de Paasmorgen klinkt Gods stem: "**Sta op!**" Toen stond Mijn Heiland, mijn Heer, mijn Koning, mijn Meester op. Hoe dat kan, ik begrijp het niet, maar God deed mij met Hem opstaan. Maar niet meer mijn ik, maar Christus in mij, de hoop der heerlijkheid.

In Hem ontvang ik dan al die kostelijke dingen. Daarom zegt Paulus: "**ik wens niet anders meer te weten dan Christus en Die gekruisigd**". Want alleen na die weg leef ik niet meer, maar leeft Christus in mij.

Ik zou u op het hart willen binden: er is geen andere weg dan de weg van het kruis. Het kruis veroordeelt mij om heilig te worden, want het kruis zegt: "**jij leeft niet meer, Christus leeft in je en Christus is heilig. Een voor God volkomen apart gezette!**"

Dan kan Paulus zeggen: "**niet ik, maar Christus leeft in mij**". Maar dat kon hij nooit zeggen, als hij zich niet eerst vrijwillig één heeft gemaakt met die veroordeling, met het vrijwillig zich beschikbaar stellen om met Christus gekruisigd te worden.

De Heer Jezus heeft niet tegengestribbeld, Hij heeft Zijn handen uitgestrekt en Zij lichaam overgegeven om geslagen te worden, om bespuwd te worden, om de doornenkroon te dragen, om de geseling te ondergaan; tenslotte spreidde Hij Zijn armen uit om Zich de nagels door de handen en voeten te laten slaan. Alleen langs die weg, als ik volkomen bereid ben om die weg van het kruis te gaan in alle facetten van mijn leven, komt de Heer Jezus openbaar in mij.

Nu ga ik u een spiegel voorhouden. Als u zich werkelijk één hebt gemaakt met dat kruis, zou er dan nog verweer zijn tegen iemand, die onaangenaam tegen ons doet? Als ik werkelijk gestorven bent, heeft mijn dode lichaam geen recht van spreken meer. Zoudt u dan nog op uw recht staan? Zoudt u dan nog behoefte hebben aan gewichtig doenerij? Zoudt u lange tenen hebben? Zoudt u dan, om wat u wordt aangedaan, verontwaardigd zijn. Zouden we dan nog blij zijn, als we geprezen werden?

O, ik hoop, dat God u dat "**ik**" leven leert haten, want het is het bederf, het staat de Heer Jezus in de weg. De één is gevoelig voor kritiek, de ander voor complimentjes, maar het is allemaal het eigen "**ik**", het zelfleven. Het is zo moeilijk als broeders mij miskennen zonder schuld. Als "**ik**" niet meer leef, is dat niet moeilijk, het is moeilijk als mijn "**ik**" leven nog zo sterk naar voren kan komen.

Dat "**ik**" leven in de dood geven zal niet van vandaag of morgen gaan, dat weet ik zeker. Dat is een leerschool. Paulus jaagt ernaar, hij is er constant mee bezig en dan wil hij ook nog vergeten wat hij achter zich heeft. Daar wil de duivel je graag naar laten kijken: het is weer mislukt, hé? Je bent er weer ingetuind! Maar dan mag je zeggen: "**ik heb het beleden!**" Of belijdt u die dingen niet? In de belijdenis zit de genezing!

In 1 Joh. 1:9 staat: "**Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid**".

Wij hebben onophoudelijk het bloed van de Heer Jezus nodig: "**Blijf in Mij!**" God de Vader heeft jou in de Heer Jezus geplaatst; 1 Cor. 1:30 "**Maar uit Hem is het, dat gij in Jezus Christus zijt**". God heeft u ingeplant in de Heer Jezus; of u het gelooft of niet, het is waar.

En voor al die mensen, die het nog niet weten in de wereld, hebben wij de verantwoordelijkheid om hen het te vertellen. God heeft de zondaar in de Heer Jezus mee gekruisigd, maar dat wordt niet tot een zegenrijke ervaring in het leven van hen, die zich daar niet vrijwillig één mee maken. Dat moeten wij hen vertellen, dat ze dat moeten doen. Dat is het Evangelie!

Dat vertel ik u nu ook; dat is mijn opdracht en meer niet, de rest doet God wel. Hebben we tot de Heer Jezus gezegd: "**ik heb dat oordeel verdiend, niet U Heer, maar ik moest sterven en Vaders liefde derven!**"

Wie dat nog niet begrepen heeft, die heeft van het hele Christen zijn nog niets begrepen. Hoe reageren wij als we vernederd worden? Proberen we nog steeds overal de beste (eerste) plaats in te nemen? Moet onze haan nog altijd koning kraaien?

De discipelen twistten er met elkaar over wie de meeste zou zijn; dat is het ik leven. Waren zij geen beste mensen? Bedoelden zij het niet goed? Ze bedoelden het allemaal best, ze wilden in het Koninkrijk van de Heer Jezus links en rechts van Hem zitten; met de beste bedoelingen!

De Heer Jezus zei: **"Ik ben niet gekomen om Mij te laten dienen maar om te dienen"**. Dat is de gezindheid van de Heer Jezus. Als Hij bezit van mij gaat nemen, moet die gezindheid bij mij te zien zijn. Als dat niet zo is, dan klopt er iets niet.

Maar o wee, o wee, als ik het in mijn hoofd haal te roemen in iets wat de Heer Jezus in mij gedaan heeft, alsof dat mijn werk geweest was! Dan neem ik de lof tot mijzelf, die Hem toekomt. En o wee, o wee, als ik aan iets van mijn eigen werk de naam van de Heer Jezus verbind. Dat heeft Ananias en Sapphira het leven gekost! Die zeiden dat de Heilige Geest hen gedreven had om hun geld te brengen. De Heilige Geest had dat toen inderdaad bij velen in het hart gelegd, maar Ananias en Sapphira deden het uit eigen overweging des harten en zeiden dat de Heilige Geest het gezegd had. Toen zei Petrus: **"gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God"**. En zij stierven.

Een degelijke vermenging zien we vandaag de dag overal. Nu moet u niet denken, dat het onder ons niet zo is. Als de Heer Jezus in ons leeft, dan is Hij blij om de minste, de geringste, de nederigste taak te mogen doen. Hij heeft altijd de laagste plaats ingenomen. **"In zwakheid is Hij gekruisigd"**, zegt Paulus. Tot het uiterste zwak, om ons te dienen, dat is de weg van de Heer Jezus.

Wij willen ons altijd sterk voelen, maar God wil ons tot de uiterste zwakheid voeren, tot de dood, zodat je niets meer zelf kunt. God zegt niet **"zet jij je nu eens even in"**; Hij doet het Zelf en daarom komt hem ook alle eer toe. Het is de Heer Jezus en de Heer Jezus alleen; geen vermenging.

Als de Heer Jezus zo in ons is komen wonen, dan hoeven we niet meer over het heden bezorgd te zijn. maar ook niet over de toekomst. Dan zullen we ook nooit meer het beste uitzoeken van wat ons wordt aangeboden.

En nu moet u dus niet proberen, dit in eigen kracht te gaan doen, want dat wil de duivel wel graag; dan wordt u misschien wel net als Saulus, onberispelijk naar de wet. Maar als het niet via het kruis is gegaan, hebben we nog niets.

Het laatste waarvoor ik u wil waarschuwen is: tast niet in de beurs van de Meester. Als wij verlangen, dat de belangstelling van de mensen meer op ons gericht wordt dan op de Heer Jezus, dan roven wij Zijn eer. Bij de verheelijking op de berg waren Elia en Mozes; Petrus vond het allemaal geweldig, hij wilde wel tenten bouwen daar; maar aan het einde staat er: **"zij zagen niemand meer dan de Heer Jezus alleen"**. Zo moet het worden, dan worden we blij en gelukkig.

Uit ons zelf haten we ons vlees niet, we hebben dat vlees maar al te lief. Maar de Heer Jezus in ons haat het vlees. Er staat in **Gal. 5:16-18 "Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees. Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees - want deze staan tegenover elkander - zodat gij niet doet wat gij maar wenst. Indien gij u echter door de Geest laat leiden, dan zijt gij niet onder de wet"**.

Ziet u, dat ze tegenover elkaar staan. En toch zegt men: **"ik ga nog een beetje marchanderen met dat vlees en dan staat men tegenover de Geest"**. Ik hoorde van een man, die geweldig wordt gebruikt. Hij krijgt de kans om het Evangelie aan grote mensen massa's te brengen. Hij zegt: **"ik verkondig het Evangelie, omdat ik de Heer lief heb, maar ik doe het zo, dat de mensen er nog tegen kunnen"**.

Wij hebben in Gods Woord gelezen: **"Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn"**. (Gal. 1:10b) Het mes gaat er dwars doorheen. De boodschap van het kruis is voor ons vlees de dood.

Je kunt ook maar niet een klein beetje meenemen. Dat betekent het kruis ten opzichte van het verstand, het gevoel, de wil, de handen, de voeten, de ogen, ja alles. Alles moet aan het kruis. Stuk voor stuk zal de Heer Jezus u wel aanwijzen wat u aan dat kruis moet brengen in geloof.



Bijbelstudie Centrum:  
**“DE BOODSCHAP VAN HET KRUIS”**

Hoe staat het met de lectuur die u leest? Met de muziek waarnaar u luistert? Wat laat u van de wereld allemaal in uw hart toe? De boze weet ons zo listig te pakken. We moeten het zelfleven leren haten, we moeten het verafschuwen. **Gal. 6:8** *“want wie op (de akker van) zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees het verderf oogsten”*. We hinken nog te veel op twee benen: een beetje van dit en toch ook een beetje van dat.

Er komen in de Bijbel veel van die voorbeelden voor. In **2 Cor. 11:3-4** staat *“maar ik vrees, dat misschien, zoals de slang met haar sluwheid Eva verleidde, uw gedachten van de eenvoudige [en loutere] toewijding aan Christus afgetrokken zullen worden. Want indien de eerste de beste een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of gij een andere geest ontvangt, die gij niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, dan verdraagt gij dat zeer wel”*.

Elk Evangelie, dat aan het kruis voorbij gaat, dat niet start bij het kruis, is een ander evangelie. *Het enig waarachtige Evangelie is het Evangelie van het kruis van Christus.* **Fil. 3:2-3** *“Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis. Want wij zijn de besnijdenis, die door de Geest Gods Hem dienen, die op Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen”*.

Alleen de Heer Jezus moet verheerlijkt worden, daartoe zijn we geroepen. God haalt soms een broeder thuis, als de mensen te veel op hem gaan vertrouwen. De één verwacht het van gaven, de andere van de besnijdenis, weer een ander van een bekwaam broeder. Het woord van Christus snijdt er dwars doorheen.

**Gal. 6:12-13** *“Allen, die zich uiterlijk goed willen voordoen, trachtten u te dwingen tot de besnijdenis, alleen om niet vervolgd te worden ter wille van het kruis van Christus (Jezus). Want zij, die zich laten besnijden, houden zelf niet eens de wet, doch zij willen, dat gij u laat besnijden, opdat zij op uw vlees roem kunnen dragen”*.

Aan dat woordje **“roem”** kan je al gauw merken of het uit het vlees of uit de Geest is. We behoeven niet meer in de Heer Jezus te komen, daar heeft God al voor gezorgd. Wat is dan de Heer Jezus voor ons geworden? **1 Cor. 1:30-31** *“Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing, opdat het zij, gelijk geschreven staat: Wie roemt, roeme in de Here”*.

Daarom: **“wie roemt, roeme in de Here!**

Amen.